

РЕШЕНИЕ

гр.София, 20.11.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ,
104 състав, в публично заседание на десети ноември през две хиляди
и четиринадесета година, в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: Георги Георгиев

при участието на секретаря Красимира Георгиева, като разгледа докладваното от съдия Георгиев НАХД №5312 по описа за 2014 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано въз основа на подадена до съда жалба срещу наказателно постановление №РД-10-10/20.02.2014 г. на председателя на Съвета за електронни медии, с което на „ЕСКОМ” ООД е наложено следното административно наказание: имуществена санкция в размер на 7000 лв. за нарушение на чл.125в, т.2 от Закона за радиото и телевизията.

В депозираната пред съда жалба „ЕСКОМ” ООД моли за отмяна на постановлението.

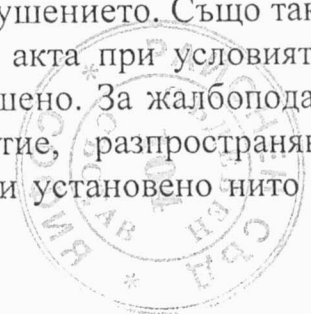
Излагат се доводи за недопустимо допълване на наказателното постановление с нови факти и доказателства.

Твърди се бланкетно посочване на на нарушената правна норма и невъзможност да се разбере нарушеното правило.

Не била посочена датата на извършеното нарушение, както и мястото, релевира се нарушение на чл.40, ал.2 от ЗАНН.

Жалбоподателят, редовно призован, чрез процесуален представител поддържа жалбата, сочи доказателства и моли за отмяна на постановлението.

Счита, че в производството са допуснати съществени процесуални нарушения. В НП за първи път се посочвали нови обстоятелства, доказателства и нарушени разпоредби. Допуснато било несъответствие между фактическо и правно обвинение, като липсвало фактическо описание на законовите разпоредби, които са нарушени, дата и място на извършване на нарушението. Също така не е била спазена процедурата за съставяне на акта при условията на чл.40 от ЗАНН. Нарушението не било извършено. За жалбоподателя не се доказало качеството на предприятие, разпространяващо програми в периода, като не било посочено и установено нито една

програма или произведение, които да са били разпространявани, още повече без уредени права. Изпълнено било задължението да бъде представен актуален списък и съответните договори, което се сочело в акта и НП.

По отношение на датата, тъй като се касаело за бездействие, тя би трябвало да е 28.05.2013 г., но както 24-ти така и 25-ти били почивни дни, така че срока няма как да е изтекъл в празнични и почивни дни, така че съответната най-ранна дата се явявала 26-ти.

Административно-наказващият орган, редовно призован, изпраща представител, който моли съдът да потвърди процесното НП като правилно и законосъобразно. Счита, че не са налице посочените в жалбата пороци. При издаване на АУАН и НП е посочено, че нарушението се състои в липса на договори, с които да са уредени правата за разпространение на произведенията, включени в разпространяваните програми. С фактът, че в НП са изброени три от задълженията не е нарушено правото на защита на жалбоподателя, тъй като тези задължения били известни. Регистъра на Министерство на култура е публичен и в него са публикувани всички тези регистри, от които е видно кое дружество кои права управлява. Нарушението е извършено в 6-месечния период, в който е установено разпространението на програмите и нарушението не се състояло в бездействие, а в разпространение на програмите. Видно от регистъра на КРС и от представения списък на програмите, които разпространява дружеството, те се разпространяват в няколко населени места, затова нямало конкретно място на нарушението. Дружеството е предприятие по смисъла на ЗЕС, тъй като е вписано в регистъра на КРС и с писмото, с което е представило на СЕМ актуализиран списък с програмите същото декларира, че именно тези програми се разпространяват в неговите мрежи. Счита, че е налице посоченото в НП нарушение, тъй като съгласно чл. 21, ал. 2 от ЗАПСП когато ставало въпрос за препредаване на програми, разрешението се дава само чрез организация за колективно управление на авторски права. Дружеството представило договор с „Профон“, с който са уредени сродните права, но липсвали договори с „Мюзикаутор“ за музикалните произведения и с „Филмаутор“ за аудиовизуалните произведения. Разпространявали се 73 програми, от които безспорно имало произведения, които са защитени, поради което следвало да имат тези договори.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът установи следното от фактическа страна:

При направената проверка на 07.11.2013 г. в СЕМ свидетелите и установили, че жалбоподателят е изпратил и уредил правата си по чл.125, т.1 от ЗРТ, но не бил

изпратил въпросните договори с дружества, уреждащи разпространяването в мрежата си на програми с уредени сродни права и авторски права. Била изпратена покана, но в срока не се явил представител в СЕМ, като АУАН бил съставен по реда на чл. 40, ал.2 от ЗАНН и изпратен до общината за връчване. Свидетелите и не са установили конкретни произведения, които да са излъчени в нарушение на закона и без уредени авторски и сродни права, проверката била извършена документално. Правена била проверка в регистъра на КРС, там била територията, на която разпространявало дружеството. Жалбоподателят разпространявал в няколко града. Когато едно предприятие прекратявало своята дейност уведомявало КРС за това и от там го снемали от регистъра. Уведомявало и СЕМ за прекратяването на дейност и СЕМ го снемал от своя регистър. Към датата на проверката предприятието фигурирало в двата регистъра. Проверката била рутинна, жалба срещу дружеството не била подавана. Жалбоподателят бил изпълнил задълженията си по т.1 от чл.125 от ЗРТ.

Горната фактическа обстановка се установи от показанията на свидетелите и и от писмените доказателства по делото.

Страните не са посочили други относими към предмета на делото доказателства.

Няма данни за наличие на други доказателства, поради което съдът не е събирал такива.

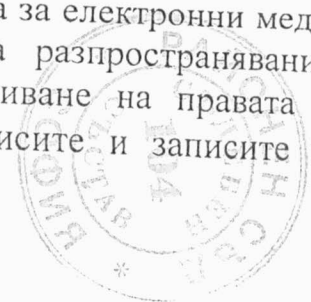
Ето защо поради липса на други доказателства и с оглед на непротиворечивостта на събраните по делото, съдът го счете за изяснено в достатъчна степен, за да постанови решение.

От така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Наказващият орган е приел, че с горното е нарушен чл.125в, т.2 вр. чл.126а, ал.5, т.2 от Закона за радиото и телевизията.

Жалбата е допустима като подадена в законния седемдневен срок, видно от разписката за получен препис от наказателното постановление и от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване, като съдът счита, че същата е основателна, поради следното:

Съгласно чл.125в, т.2 от Закона за радиото и телевизията предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, се задължава да предоставя на Съвета за електронни медии на всеки 6 месеца актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани с придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на

аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми.

Съдът намира, че деянието е недоказано.

Изпълнителното деяние на процесното административно нарушение се изразява в два отделни акта, които следва да са осъществени кумулативно, за да има състав от обективна страна.

На първо място е необходимо предприятието да разпространява ефективно конкретни български и чуждестранни програми, съдържащи защитени произведения, като правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми не са уредени.

На следващо място е необходимо чрез бездействие предприятието, което разпространява български и чуждестранни програми да не изпълни задължението си за предоставяне на Съвета за електронни медии на всеки 6 месеца актуализиран списък на разпространяваните програми и документите.

Касае се за типично двуактно деяние, при което за да е налице нарушение е необходимо да бъдат осъществени и двата акта – в противен случай деянието е несъставомерно от обективна страна.

На последно място деянието е недоказано и защото свидетелите [REDACTED] и [REDACTED] не са установили конкретни произведения, които да са излъчени в нарушение на Закона за авторското право и сродните му права, а именно без уредени авторски и сродни права.

С оглед на гореизложеното съдът счита, че постановлението като незаконосъобразно следва да бъде отменено.

По тези мотиви съдът

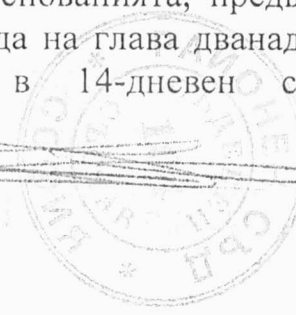
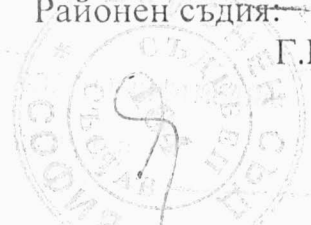
Р Е Ш И:

На основание чл.63, ал.1 от ЗАНН ОТМЕНЯ Наказателно постановление №РД-10-10/20.02.2014 г. на председателя на Съвета за електронни медии, с което на „ЕСКОМ” ООД е наложено следното административно наказание: имуществена санкция в размер на 7000 лв. за нарушение на чл.125в, т.2 от Закона за радиото и телевизията като незаконосъобразно.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град на основанията, предвидени в Наказателнопроцесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Районен съдия:

Г.Георгиев

РЕШЕНИЕ

№ 3876

гр. София, 05.06.2015г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ, в публично заседание на 15.05.2015 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова
ЧЛЕНОВЕ: Ралица Романова
Добромир Андреев

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер 377 по описа за 2015 година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на СЪВЕТА ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ /СЕМ/ срещу РЕШЕНИЕ от 20.11.2014г. по нахд №5312/2014г., с което е отменено наказателно постановление №РД-10-10 от 20.02.2014г. на Председателя на СЕМ, с което на „ЕСКОМ“ ООД е наложена имуществена санкция от 7000лв. за нарушение на чл.125в, т.2 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/.

По изложените в касационната жалба съображения - се моли решението за бъде отменено и вместо него да се постанови друго, с което да се потвърди НП. В съдебно заседание касаторът поддържа жалбата си чрез юрк.

Ответната страна, чрез юрк. - оспорва жалбата и моли като неоснователна да бъде отхвърлена. Поддържа представения писмен отговор с приложена съдебна практика във връзка с първоначално изложените доводи за процесуална незаконосъобразност на НП.

Представителят на СРС предлага да се отхвърли касационната жалба.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Касационната жалба е в срок, поради което следва да се

разгледа по същество.

За да отмени НП, СРС е приел, че деянието не е доказано. Съобразено е, че наказващият орган е приел, че е нарушен е чл. 125в, т.2 от ЗРТ, съгласно която норма предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми –се задължава да предоставя на СЕМ на всеки 6 месеца актуален списък на разпространяваните програми и документи, свързани с придобиване на правата на разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. Прието е, че изпълнителното деяние се изразява в два отделни акта, които следва да са осъществени кумулативно, за да има състав от обективна страна и изразяващи се в това на първо място – предприятието да разпространява конкретни програми и на второ място да бездейства в посочения срок. Подчертава се, че св. и – не установяват разпространението на конкретни произведения. С оглед всичко изложено – е отменено НП.

От друга страна – в касационната жалба – се оспорва извода по същество на СРС. Не се спори, че нарушената норма на чл.125в, ал.5 от ЗРТ използва израза, че субект на нарушение може да е само предприятие, разпространяващо програми, но в този аспект се подчертава, че по преписката е наличен списък, видно от който дружеството разпространява 73бр.програми вкл. има представени копия на договори с доставчици на медийни услуги, които обхващат общо разпространение на произведенията, като няма и не може да има индивидуален договор за всяко от тях, поради което и за СЕМ няма задължение за конкретно доказване на определено разпространено произведение към момента на проверката.

Касационният състав –намира следното:

В жалбата пред СРС от санкционирания субект са били правени възражения за допуснати процесуални нарушения вкл. относно датата на деянието, които без подробно да обсъди, СРС не ги е сподели.

Във връзка с изложеното –съставът намира следното: видно от АУАН съгласно посочената за нарушена норма на чл.125в от ЗРТ – на всеки 6 м. дружеството следва, считано от 24.02.2009г. - да предоставя списък на разпространяваните документи с документи, уреждащи правата. Съответно с писмо от 23.08.2013г. дружеството е представило на СЕМ актуализиран списък за периода от 25.02.2013г. до 24.08.2013г., като на 07.11.2013г. е установено, че дружеството няма сключени договори за придобиване правата на разпространение, което е нарушение на чл.126а, ал.5 т.2 от ЗРТ както и е подчертано, че е и нарушен чл.125, ал.5 т.2 от ЗРТ. Също

в НП е описана посочената фактическа обстановка и са визирани 2-те нарушени норми.

Следователно – на първо място не е ясна датата на деянието. Същата не е денят на проверката, а денят, когато дружеството противоправно е бездействало. В този смисъл е решение на състава – решение №6097 от 16.10.2014г. по кнадх №2794/2014г. АССГ, VII к.с.. От описанието на деянието е видно, че дружеството само частично е изпълнило задължението си за действие, като съответно е било представило списък, но без същият да е бил окомплектован с документи, уреждащи правата, каквито актосъставителят счита, че липсват. Също видно от съдебната практика /решение №7560 от 08.12.2014г. по кнадх №6959/2014г. на АССГ, заб. въпреки, че има и обратната практика – напр.решение №3151 от 12.05.2014г. по кнадх №1050/2014г. на АССГ/ съществено процесуално нарушение е допуснато с описанието на деянието, когато в същото се включва изпълнително деяние – непредставяне на списък, а всъщност се касае за непредставени към последния договори, което релевира нарушение не на чл.125в, ал.1 от ЗРТ, както е в първата хипотеза, а на чл.126а, ал.5, т.1 от ЗРТ, обхващащ разпространение на програми без уредени авторски права. Конкретно посочването и на двете норми за нарушение в НП е също съществено процесуално нарушение, тъй като накърнява правото на защита на санкционирания субект да знае неговото противоправно поведение конкретно коя разпоредба на закона е нарушило, преди това, че алтернативност при изброяване на нарушената норма не може да има.

Следователно - касационният състав достига до извода, че НП е незаконосъобразно на процесуално основание, поради което решението на СРС като краен резултат е правилно и законосъобразно и следва да се остави в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. с чл.63, ал.1 изр.2-ро ЗАНН - Административен съд-София град VII касационен състав

РЕШИ:

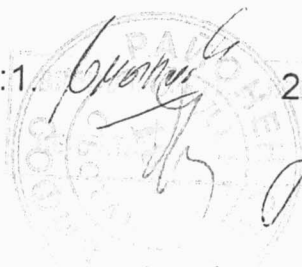
ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 20.11.2014г. по нахд №5312/2014г..

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

Handwritten signature of member 1

2.

